

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

64.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 17-го Августа. — 1848 — Wilno. WTOREK, 17-go Sierpnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 11-го Августа.

Высочайшій Рескриптъ,
данный на имя Главнокомандующаго Отдѣль-
нымъ Кавказскимъ Корпусомъ, Генералъ-Адъю-
танта Князя Воронцова.

Князь Михаилъ Семеновичъ! Одобривъ предпо-
ложенія ваши о военныхъ дѣйствіяхъ въ нынѣшнемъ
году, на Кавказѣ, Я былъ увѣренъ, что дѣйствія эти
увѣнчаются полнымъ успѣхомъ. Нынѣ, Я съ осо-
беннымъ удовольствіемъ вижу исполненіе Моихъ ожи-
даній въ покореніи, съ самою незначительною поте-
рею, укрѣпленнаго аула Гергебилу, занятіе коего
столь важно въ видахъ вѣчнаго утвержденія Нашего
владычества въ Дагестанѣ. Относя этотъ подвигъ къ
храбрости Кавказскихъ войскъ, Я поставлю Себѣ
пріятнымъ долгомъ отдать полную справедливость,
что вами главнѣйше приготовлены всѣ средства къ
успѣшному его совершенію. При надлежащемъ обез-
печеніи передовыхъ укрѣпленныхъ линій, усиливъ
Дагестанскій отрядъ и снабдивъ его, съ особенною
заботливостію, всеми матеріальными способами, вы-
дали Генералъ-Адъютанту Князю Аргутинскому-
Долгорукову соответственные наставленія, который
онъ исполнилъ съ свойственною ему твердостію и
благоразуміемъ. Между тѣмъ съ вѣрнымъ взглядомъ
опытнаго Полководца вы предпріяли движеніе въ са-
мый пѣдра Чечни и, присутствіемъ въ сей области
отряда, подъ личнымъ вашимъ предводительствомъ,
успѣли отелечь значительныя силы непріятеля отъ
помощи Гергебилу. За сей новый опытъ полезнаго
и достохвальнаго служенія вашего, возобновляю вамъ
искреннюю Мою признательность, пребывая на всегда
неизмѣнно къ вамъ благосклоннымъ.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО
ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ Петербургѣ,
22-го Іюля 1848 года.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 11-go Sierpnia.

NAJWYŻSZY RESKRYPT,

do Głównodowodzącego Oddzielnym Korpusem Kaukaz-
kim, Generał-Adjutanta, Xiecia Woroncowa.

Xiażę Michale synu Symeona! Przychylajac się do
projektów waszych względem działań wojennych, w roku
bieżącym, na Kaukazie, Byłem pewny, że działania te
uwieńczone będą zupełnym skutkiem. Teraz, ze szcze-
gólnem zadowoleniem Widzę ziszczenie Moich oczeki-
wań, przez zdobycie, z najmniejszą stratą, obwarowanego
aulu Gergebilu, którego posiadanie tak jest ważnem w wi-
dokach trwałego utwierdzenia władztwa Naszego w Dage-
stanie. Przypisując ten czyn waleczności wojsk Kaukaskich,
Poczytuję Sobie za miły obowiązek oddać zupełną sprawie-
dliwość, że wy to głównie przygotowaliście wszystkie środ-
ki ku skutecznemu tegoż dokonaniu. Przy należytem za-
bezpieczeniu ufortyfikowanych linii przodowych, wzmo-
cniwszy oddział wojsk Dagestański i opatrzywszy go, ze
szczególną troskliwością, we wszystkie środki materyalne,
daliście Jenerał-Adjutantowi Xieciu A. gulińskiemu-
Dolgorukowemu stosowną instrukcyę, którą on wykonał, ze
zwykłą mu sprężystością i rozważą. Tymczasem, z traf-
nem spójrzeniem doświadczonego wodza, przedsięwzięli-
ście poruszenie aż do wnętrza Czeczni, i obecnością w tej
prowinicy oddziału wojsk, pod osobistym waszym dowódz-
twem, zdołaliście odciągnąć znaczne siły nieprzyjaciela od
dania pomocy Gergebilowi. Za ten nowy dowód pożytecz-
nej i chwalebnej służby waszej Ponawiam wam serdeczną
Moję wdzięczność, pozostając na zawsze niezmiennie ku
wam przychylnym.

Na oryginalie własną Jego Cesarskiej Mości
ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

W. Peterhofie,
22-go Lipca 1848 roku.

Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія сообщилъ Г-ну Министру Юстиціи, что по всеподданнѣйшему докладу его, основанному на предварительномъ согласеніи съ Намѣстникомъ Царства Польскаго, относительно устройства Благороднаго Института въ Варшавѣ, съ открытіемъ напередъ высшихъ классовъ оного, Государь Императоръ, въ 7-й день Іюля, Высочайше повелѣть соизволилъ: предоставить Институту преимущества, какими пользуются подобныя заведенія въ Имперіи, а именно Виленскій Дворянскій Институтъ, съ измѣненіями истекающими изъ обстоятельствъ мѣстности.

ИЗВѢСТІЯ СЪ КАВКАЗА.

Вчерашняго числа прибылъ сюда Генеральнаго Штаба Капитанъ Баронъ *Николай* со всеподданнѣйшимъ донесеніемъ Главнокомандующаго Отдѣльнымъ Кавказскимъ Корпусомъ о занятіи укрѣпленнаго аула Гергебили войсками Дагестанскаго отряда, подъ начальствомъ Генераль-Лейтенанта Князя *Аргутинскаго Долгорукаго*.

Это важное событіе сопровождалось слѣдующими обстоятельствами.

Къ 29-му Іюня аулъ былъ обложенъ со всѣхъ сторонъ, кромѣ Аймякинскаго ущелья, и приступлено было къ устройству брешъ батарей.

Послѣ сего инженерныя работы производились быстро и успѣшно. Полковникъ *Джафаръ Кули-Ага* съ тремя ротами пѣхоты и кавалеріею занялъ село Аймяки, такъ что къ 5-му Іюля сообщеніе гарнизона съ вѣншими толпами было совершенно прекращено, а брешь-батареи окончены и вооружены.

6-го числа съ разсвѣтомъ началось бомбардированіе аула. Дѣйствуя неумолкаемо въ продолженіе 13-ти часовъ, наши батареи разрушили часть аула, прилегающую къ Аймякинскому ущелью, водную башню и водопроводы.

Гарнизонъ не могъ выдержать сего огня; ему угрожало совершенное лишеніе воды; онъ искалъ спасенія въ бѣгствѣ. Въ 10 часовъ вечера, горцы разсыпались изъ аула по всѣмъ направленіямъ; но на всѣхъ пунктахъ встрѣчены были штыками нашихъ передовыхъ постовъ и картечью батарей.

Войска вступили въ аулъ на разсвѣтѣ 7 Іюля.

Не говоря объ огромной потерѣ матеріала во время бомбардированія аула и гибельнаго отступленія, онъ оставилъ въ нашихъ рукахъ всю бывшую въ аулѣ артиллерію: двѣ пушки и одну мортиру, паркъ съ снарядами и запасомъ пороха, и значительное количество всякаго рода оружія и имущества. Съ нашей стороны при этомъ случаѣ потери не было.

Шамилъ, какъ и въ прошломъ году при Салтахъ, былъ свидѣтелемъ взятія укрѣпленія, объявленнаго имъ недоступнымъ, и истребленія или бѣгства гарнизона, обязавшагося присагою не оставлять Гергебили Русскимъ.

Государь Императоръ, по полученіи сего донесенія, Всемилостивѣйше соизволилъ назначить Генераль-Лейтенанта Князя *Аргутинскаго Долгорукаго* Генераль-Адъютантомъ, а Капитана Барона *Николая Фангеля-Адъютантомъ* Его Величества.

Продолженіе извѣстій о ходѣ холеры въ ближайшихъ Виленской Губерніи и Провинціяхъ.

Въ Смоленской Губерніи съ 2 по 9 Іюля заболѣло 3,632, умерло 1,668 чел.

Въ Харьковской Губерніи съ 3 по 10 Іюля заболѣло 6,408, умерло 2,257 чел.

Въ Полтавской Губерніи съ 3 по 10 Іюля заболѣло 2,825, умерло 1,090 чел.

Въ Черниговской Губерніи съ 3 по 9 Іюля заболѣло 4,819, умерло 2,021 чел.

Въ Могилевской Губерніи съ 8 по 15 Іюля заболѣло 4,301, умерло 1,374 чел.

Въ Витебской Губерніи съ 5 по 12 Іюля заболѣло 2,490, умерло 744 чел.

Въ Ригѣ съ 5 по 12 Іюля заболѣло 1,428, умерло 543 чел.

Въ Подольской Губерніи съ 24 Іюня по 1 Іюля заболѣло 3,148, умерло 1,110 чел.

Въ Кіевской Губерніи съ 6 по 10 Іюля заболѣло 3,978, умерло 2,165 чел., въ томъ числѣ въ одномъ Бердичевѣ съ 3 по 10 Іюля заболѣло 1,796, умерло 1,459 чел.

P. Minister Narodowego Oświecenia zakomunikował P. Ministrowi Sprawiedliwości, że w skutku najpoddańszego przełożenia jego, opartego na poprzednimъ porozumieniu się z Namieśnikiem Królestwa Polskiego, względem urządzenia Instytutu Szlacheckiego w Warszawie, przy otwarciu nasamprzód wyższych klas tegoż, Jego Cesarzka Mość, w dniu 7-m Czerwca, Najwyżej rozkazać raczył: nadać Instytutowi przywileje, jakie posiadają podobne zakłady w Cesarstwie, a mianowicie Instytut Szlachecki Wileński, ze zmianami, wynikającymi z okoliczności miejscowych.

WIADOMOŚCI Z KAWKAZU.

Dnia 20 Lipca przybył tu do St. Petersburga Kapitan Jeneralnego Sztabu, Baron *Nikolaj*, z najpoddańszém doniesieniem Głównodowodzącego Oddzielnym Kawkazkim korpusem o zajęciu warownego aulu Gergebilu przez wojska Dağestanskiego oddziału, pod wodzą Jenerał-Porucznika Xiecia *Argutińskiego-Dolgorukowa*.

Ten ważny wypadek zaszedł w następujących okolicznościach:

Po 29 Czerwca aul był otoczony ze wszystkich stron, prócz Ajmiakańskiego wąwozu, i przystąpiono do urządzenia szturmowych baterij.

Od tej chwili roboty inżynierne szybko i skutecznie postępowały. Półkownik *Dżafar-Kuli-Aga* z 3-ma kompaniami piechoty i jazdą zajął wieś Ajmiaki, tak, iż 5 Lipca komunikacja aulu z zewnątrzniemi bandami była całkowicie przecięta, a baterie ukończone i uzbrojone.

Dnia 6 Lipca o świcie zaczęło się bombardowanie aulu. Działając bez przerwy przez 13 godzin, nasze baterie zburzyły część jego, przytykającą do Ajmiakańskiego wąwozu, basztę z rezerwoarem wody i same wodociągi.

Żałoga nie zdołała wytrzymać tego ognia; groził jej zupełny niedostatek wody, szukała więc ratunku w ucieczce. O godzinie 10 wieczorem Górale wysypali się z aulu we wszystkich kierunkach, lecz wszędzie spotkali byli bagnietami naszych przedowych czatów i kartaczami z baterij.

Wojska weszły do aulu o świcie 7 Lipca.

Nie mówiąc o ogromnej stracie nieprzyjaciela podczas bombardowania aulu i klęsce odwrotu, zostawił on w naszym ręku całą, jaką w aule była, artylleryą, to jest dwa działa i jeden moździerz, park z amunicyą i zapasem prochu, oraz znaczną ilość broni wszelkiego rodzaju i wszystkie sprzęty. Z naszej strony w tym razie żadnej nie było straty.

Szamil, równie jak pod Sałtami w roku przeszłym, był świadkiem zdobycia twierdzy, którą głosił być niezdobytą, oraz klęski i ucieczki żałogi, która przysięgą zobowiązała się była nie oddać Gergebilu Rossyanom.

N. Cesarz Jego Mość, po odebraniu tego doniesienia, najlaskawiej raczył mianować Jenerał-Porucznika Xiecia *Argutińskiego-Dolgorukowa* Jenerał-Adjutantem, a Kapitanu Barona *Nikolaj Fligel-Adjutantem* J. C. Mości.

Dalszy ciąg wiadomości o postępie cholery w bliższych Zachodniego Kraju Guberniach.

W Gubernii Smoleńskiej, od 2 do 9 Lipca, zachorowało 3,632, umarło 1,668 osób.

W Gubernii Charkowskiej, od 3 do 10 Lipca, zachorowało 6,408, umarło 2,257 osób.

W Gubernii Poltawskiej, od 3 do 10 Lipca, zachorowało 2,825, umarło 1,090 osób.

W Gubernii Czernihowskiej, od 3 do 9 Lipca, zachorowało 4,819, umarło 2,021 osób.

W Gubernii Mohylewskiej, od 8 do 15 Lipca, zachorowało 4,301, umarło 1,374 osób.

W Gubernii Witebskiej, od 5 do 12 Lipca, zachorowało 2,490, umarło 744 osób.

W Rydze, od 5 do 12 Lipca, zachorowało 1,428, umarło 543 osoby.

W Gubernii Podolskiej, od 24 Czerwca do 1 Lipca, zachorowało 3,148, umarło 1,110 osób.

W Gubernii Kijowskiej, od 6 do 10 Lipca, zachorowało 3,978, umarło 2,165 osób; w tej liczbie w samym Berdyczewie, od 3 do 10 Lipca, zachorowało 1,796, umarło 1,459 osób.

Въ Волынской Губерніи съ 2 по 12 Іюля заболѣло 3,308, умерло 1,103 чел.

Въ Минской Губерніи съ 28 Іюня по 9 Іюля заболѣло 516, умерло 63 чел.; въ томъ числѣ въ Г. Минскѣ заболѣло 359, умерло 35 чел.

Въ Ковенской Губерніи съ 2 по 12 Іюля заболѣло 409, умерло 115 чел.

Въ Гродненской Губерніи болѣзнь появилась только въ Брестѣ, въ которомъ 1 Іюня заболѣло 1.

Въ С. Петербургѣ съ 17 по 24 Іюля заболѣло 687, умерло 389 чел.

Въ Москвѣ съ 13 по 19 Іюля заболѣло 960, умерло 863 чел.

Въ прочихъ Губерніяхъ Имперіи, пораженныхъ донынѣ холерою, эпидемія свирѣпствуя съ прежнею силою, проникла въ Пермскую Губернію.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 7 Августа.

Вчерашній день прошелъ безъ всякаго officialнаго торжества въ честь эрцгерцога Регента; вмѣсто того, толпа народа, состоящая почти изъ 10,000 чел., отправилась съ германскими знаменами въ Крейтцбергъ, гдѣ воздвигнутъ памятникъ въ честь павшихъ въ 1813 году, на которомъ укрѣпили германское знамя, при пѣніи національных германскихъ пѣсней. Все это торжество произошло при совершенномъ спокойствіи. Войска находились въ казармахъ.

— Въ Прусскомъ министерствѣ, преимущественно графъ Беловъ рѣшительно сопротивляется распоряженіямъ Франкфуртскаго правительства. Говорятъ также, что Г. Беловъ оставитъ кабинетъ, и будетъ назначенъ посланникомъ въ С. Петербургъ.

— По полученному правительствомъ донесенію, въ Свидницѣ лишилось жизни 6 чел. Предписано изслѣдовать сіи происшествія, причиною которыхъ были, будто бы, войска, которыя не хотѣли дозволить національной гвардіи выступить на площадь для ученья.

— Второй армейскій пѣхотный полкъ, обвиненный въ причиненіи на дняхъ обидъ Шарлотенбургскимъ академикамъ и въ оскорбленіи германскаго знамени, переведенъ будетъ на квартиры въ мѣстечко Повенъ.

— Все знамена изъ университета исчезли совершенно, въ слѣдствіе повелѣній министерства, чтобы на общественныхъ зданіяхъ отнынѣ не выставляли никакихъ знаменъ.

8 Августа.

Въ слѣдствіе объявленнаго желанія, нѣсколько запоздавшаго, заѣхней национальной гвардіи, начальникъ ея, майоръ Римплеръ, пригласилъ вчера вечеромъ національное собраніе, статс-министерство и городскія власти, чтобы сегодня они присутствовали на большомъ парадѣ национальной гвардіи, которая изъавитъ такимъ образомъ свою радость по поводу обеспеченнаго единства всѣхъ германскихъ племенъ. Парадъ сей происходилъ сегодня торжественно, при прекрасной погодѣ; берлинское народонаселеніе приняло въ ономъ живѣйшее участіе. Майоръ Римплеръ произнесъ соответственную торжеству рѣчь, которую заключилъ восклицаніемъ: „да здравствуютъ соединенная Германія!“ Все собраніе, въ главѣ котораго находились министры и члены национ. собранія, отправилось потомъ къ королевскому замку, гдѣ за сѣмъ происходило торжественное шествіе всѣхъ принадлежащихъ къ національной гвардіи корпусовъ, съ музыкою, продолжавшееся полтора часа.

14 Августа.

Вчера, по полудни, Король отправился съ предсѣдателями кабинета, Г. Ауэрсвальдомъ и министромъ внутреннихъ дѣлъ, Г. Кильветтеромъ, въ Кельнъ, а Королева побѣжала въ Пилницъ.

— Изъ Франкфурта сообщаютъ, что Пруссія предоставлено заключить съ Даніею перемиріе, но съ условіемъ, что во время переговоровъ, герцогство Шлезвигъ-Гольштейнское будетъ занято германскими войсками подъ командою Врангеля.

— Здѣсь въ Берлинѣ ежедневно умираетъ отъ эпидемической болѣзни холеры отъ 2 до 3 чел.; даже по окрестностямъ деревнямъ обнаруживаются припадки болѣзни. Холерного же въ настоящее время страдаетъ половина жителей Берлина.

Въ Губерніи Волынской, од 2 до 12 Ліпеа, zachorowało 3,308, umarło 1,103 osoby.

W Gubernii Minskiej, od 28 Czerwca do 9 Lipca, zachorowało 516, umarło 63 osoby; w tej liczbie w m. Minsku zachorowało 359, umarło 35 osób.

W Gubernii Kowieńskiej, od 2 do 12 Lipca, zachorowało 409, umarło 115 osób.

W Gubernii Grodzieńskiej epidemia zjawila się tylko w m. Brześciu, gdzie zachorowała 1 osoba.

W St. Petersburgu, od 17 do 24 Lipca, zachorowało 687, umarło 389 osób.

W Moskwie, od 13 do 19 Lipca, zachorowało 960, umarło 863 osoby.

W dalszych nawiedzonych przez cholere Guberniach, epidemia grasując w jednolajnym jak przedtem stopniu, nawiedzila na nowo Gubernię Permską.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, 7 sierpnia.

Dzień wczorajszы przeminał bez żadnej uroczystości urzędowej na cześć Arcy-Xięcia Rejenta; natomiast, oiszak złożony z około 10,000 ludzi, udał się z Niemieckimi choragwiami na Kreutzberg, gdzie jest wzniesiony pomnik na cześć poległych w wojnie 1813 roku, na którym zatknęto chorągiew Niemiecką, przy odgłosie narodowych Niemieckich pѣśni. Cała ta uroczystość odbyła się najspokojniej; wojska stały zamknięte w koszarach.

— W ministerstwie Prusskiem głównie Hr. Bülow stawia dotąd stanowczy opór rozporządzeniom Rządu Frankfurckiego. Słychać też, że Hr. Bülow wystąpi z gabinetu i otrzyma posadę Ambasadora w Petersburgu.

— Według raportu nadeszłego do rządu, w Swidnicy utraciło życie 6 ludzi. Śledztwo tych wypadków zostało przedsięwzięte. Półudką miało być wojsko, które nie chciało pozwolić gwardyi narodowej wystąpić na plac miistry.

— Drugi półk armii pieszej, obwiniony o dopuszczenie się w tych dniach gwałtu na Akademikach w Charlottenburgu, i osponiewieranie chorągwi Niemieckiej, przeniesiony będzie na kwatery do miasteczka Nauen.

— Wszystkie chorągwie z Uniwersytetu znikły zupełnie, w skutek rozkazu ministerstwa, aby na gmachach publicznych żadnych otdąd nie zatknano chorągwi.

Dnia 8 sierpnia.

W skutek objawionego nieco za późno życzenia tutajjszej gwardyi narodowej, dowódca, Major Rimpler, zaprosił wczoraj wieczoremъ Zgromadzenie Narodowe, Ministerstwo Stanu i władze miejskie, aby dziś obecne były na wielkiej paradzie gwardyi narodowej, która w nowo-zaręconej jednolaj, wszystkich plemion Niemieckich radośną znalazła pobudkę. Parada ta odbyła się dziś uroczyste śród najpiękniejszej pogody, przy żywymъ współudziale ludności Berlina. Major Rimpler miał stosowną do okoliczności przemowę, którą zakończył okrzykiemъ: „Niech żyją połączone Niemcy!“ Cały poczet, na czele którego znajdowali się Ministrowie i członkowie Zgromadzenia Narodowego, stanął potemъ wzdłuż zanku Królewskiego w ogradzie, gdzie nastąpiła uroczysta defilada wszystkich należących do gwardyi narodowej korpusów, poprzedzonych każdy swoją muzyką, i trwała półtorej godziny.

Dnia 14 sierpnia.

Wczoraj, po południu, wyjechał Król z Prezesem Rady Ministrów, P. Auerswaldemъ i Ministremъ spraw wewnętrznych, P. Kühlwetteremъ, do Kolonii; Królowa zaś udała się do Pillnitz.

— Dowiadujemy się z Frankfurtu, że Prussiam udzielone zostało upoważnienie do zawarcia z Danją zawieszenia broni, ale pod warunkiemъ, że w czasie układowъ, Xięstwo Szlezvicko-Holsztyńskie ma być zajęte przez wojska Niemieckie pod dowództwemъ Wranigla.

— Tu w Berlinie umiera codziennie 2 do 3 ludzi na cholere azyatycką; nawet na wsiachъ okolicznychъ zaszły już pojedyncze wypadki epidemii. Na cholere zaś choruje w tej chwili pół Berlina.

Познань, 8 Августа.

Командующий в Познани генерал Брунекъ общенародно объявил, что по поводу восстановления совершенного спокойствия в В. Княжестве Познанскомъ, выпускаются батальоны ландверовъ. Въ слѣдствіе сего, нѣсколько тысячъ чел. ландвера разойдется по домамъ; не смотря на то, страна имѣетъ достаточную силу, состоящую во всегдѣшней готовности воспротивиться всякимъ покушеніямъ нарушенія спокойствія.

Австрія.

Вѣна, 11 Августа.

Во вчерашнемъ засѣданіи сейма, г-нъ Циммеръ обратился къ военному министру съ вопросомъ: „Почему, послѣ бывшаго въ прошлое Воскресенье празднества, сняты были съ австрійскихъ знаменъ Германскія украшенія.“ Министръ отвѣчалъ, что уже прежде объявилъ сейму, что на счетъ употребленія германскихъ знаменъ происходятъ совѣщанія министровъ, и что австрійское войско будетъ употреблять эти знаки во время отправленія службы въ части края, принадлежащей къ германскому союзу.

— Въ засѣданіи сейма 7 числа, депутатъ Бреатль спрашивалъ министра внутреннихъ дѣлъ, по повелѣнію ли министерства послѣдовало отправленіе князя Лихтенштейна съ отрядомъ войскъ въ Модену, для восстановленія на престолѣ герцога Моденскаго? — министръ Добльгофъ отвѣчалъ, что только изъ донесенія фельдмаршала Вельдена отъ 7 с. м. узналъ онъ объ этомъ фактѣ; что не можетъ дать точнаго объясненія, но увѣряетъ, что мѣра эта была предпринята безъ вѣдома министерства. Впрочемъ ссылается на тронную рѣчь, гдѣ министерство опредѣлительно изъяснилось на счетъ политики въ Италіи, слѣдующимъ образомъ: „Война въ Италіи не направлена противъ италіянскихъ націй, главная цѣль ея состоитъ въ томъ, чтобы при совершенномъ признаніи національности, поддержать честь австрійскаго оружія противъ италіянскихъ державъ, и защитить важнѣйшія государственныя интересы.“

— Изъ достовѣрнаго источника мы узнали, что отсюда отправленъ былъ въ Парижъ курьеръ, который въ слѣдствіе перемиторическаго вопроса французскаго правительства, везетъ въ Парижъ слѣдующія условія, долженствующія служить основаніемъ будущимъ переговорамъ: 1) отдѣленіе Италіи въ такой мѣрѣ, въ какой сама она не хочетъ состоять подъ скипетромъ Австріи; 2) принятіе ею соотвѣтственной части государственнаго долга; 3) заключеніе выгоднаго торговаго договора. Нѣтъ сомнѣнія, что теперешній кабинетъ расположенъ былъ отказаться отъ Италіи; но не измѣнилось ли сіе мнѣніе въ слѣдствіе послѣднихъ побѣдъ нашей арміи, вынѣ еще нельзя знать.

Военное министерство обнародовало сегодня слѣдующее извѣстіе фельдмаршала Радецкаго, отъ 6 с. м., изъ Милана: „Миланъ сдался безусловно Его Императорскому Величеству. Я вступилъ въ городъ сегодня, въ полдень, съ храбрыми войсками. Сардинскія войска очистили городъ въ эту ночь, и, на основаніи заключенной вчера вечеромъ конвенціи, до завтрашняго вечера переправятся чрезъ Тичино и будутъ уже за чертою имперіи. Армія наша, отъ самой Вероны дѣйствуя наступательно въ продолженіи двухъ недѣль, сражалась и побѣждала подъ Соммакампанья, Кустоццо, Вольта, Кремона, Пиджигероне, и два дня подъ Миланомъ, а нынѣ, овладѣла столицею Ломбардіи. — Армія и предводитель ея полагаютъ, что вѣрно исполняли свои обязанности въ отношеніи къ возлюбленному Монарху и любезному отечеству, потому что въ Ломбардіи нѣтъ уже ни одного непріятели.“

— Вступленіе австрійскихъ войскъ въ Миланъ было ускорено по требованію самаго же города, въ которомъ чернь, за отсутствіемъ сардинскихъ войскъ, начала совершать разныя безпорядки.

Король Альбертъ отступилъ въ свое государство въ челѣ 45,000 чел. и 64 орудій.

— Изъ Падуи сообщаютъ отъ 5 Августа, что герцогъ Моденскій съ 2 австрійскими полками вступилъ въ свои владѣнія; въ изданной прокламаціи объявляетъ даровать странѣ хартію.

— Частныя письма сообщаютъ, что и Венеція, узнавъ о паденіи Милана, добровольно отперла ворота, и фельдмаршалъ-лейтенантъ Штурмеръ занялъ этотъ городъ своею дивизіею.

Познань, 8 сѣрпня.

Доводящій в Познани генералъ Брунекъ, огласилъ здѣсь, что по поводу призывренія zupełnej spokojności w W. X. Poznańskimъ, батальоны ландверу rozpuszczone zostają. W skutku tego kilka tysięcy landwerów rozejdzie się do domów; pomimo to kraj ten posiada dostateczną siłę wojskową, która zdolna jest oprzeć się wszelkimъ zamachomъ на нарушение спокойности.

AUSTRIA.

Вѣна, 11 сѣрпня.

На вчерашнемъ посѣденіи Сеймомъ, запыталъ P. Zimmer Ministra wojny: dla czego, po Niedzielnj urczystości, zdjęto znów z chorągwi Austriackich Niemieckie barwy. Odrzekł mu na to Minister, że już wprzód uwiadomił Sejm o tѣm, że przypięcie barw Niemieckich jest przedmiotemъ naradъ gabinetu, i że armia Austriacka nosić będzie te barwy tylko podczas służby Związkowej, i w tѣj tylko części, która do Związku Niemieckiego należy.

— На посѣденіи Сейму з д. 7 b. m., Deputowany Breatl interpellował Ministra spraw wewnętrznych, czy wysłanie Xiecia Lichtenstein z oddziałemъ wojska do Modeny, w zamiarze przywrócenia na tronъ Xiecia Modenkiego, nastąpiło z rozkazu Ministerstwa? — Minister Doblhoffъ odpowiadział, że dopiero z raportu Feldmarszałka Welden z d. 7 b. m. dowiedział się o tymъ akcie; że nie może wprawdzie bliższego udzielić objaśnienia, ale to tylko zapewnia, że krokъ ten nastąpił bez wiadomości Ministerstwa. Zresztą odwołuje się do mowy tronowej, gdzie Ministerstwo wyraźnie oświadczyło się względemъ polityki we Włoszech, następującemi słowy: „Wojna we Włoszech nie jest wymierzona przeciwko ludomъ Włoskim; głównymъ jej celemъ jest, obok zupełnego uznania narodowości, utrzymać honorъ cesza Austriackiego naprzeciwъ mocarstwu Włoskim, i bronić najważniejszychъ interesówъ państwa.“

— Z zupełnie wiarogodnego źródła dowiadujemy się, że wczoraj wysłany ztąd został do Paryża geniec, który w skutku peremptorycznego zapytania rządu francuzkiego, wiezie do Paryża następujące warunki, służące mające za podstawę do przyszłychъ układów: 1) odstąpienie Włoch, o ile same nie życzą sobie powrócić pod berło Austrii; 2) przyjęcie przez nie odpowiedniej części długu publicznego; 3) zawarcie korzystnego traktatu handlowego. To pewna, że teraźniejszy gabinetъ jeszcze niedawno byłъ za zrzeczeniem się Włoch; czy zaś zdanie jego przez ostatnie zwycięstwa armii naszej nie uległo jakiej zmianie, teraz jeszcze powiedzieć się nie da.

— Raport Marszałka Radeckiego, datowany w Medyolanie d. 6 сѣрпня, brzmi jakъ następuje: „Miasto Medyolan jest naszymъ; poddało się na łaskę Cesarza, i dziś o godz. 12 w południe wszedłem do niego z moją waleczną armią. Armia Piemontska opuściła dziś w nocъ miasto, i według konwencyi, zawartej wczoraj pomiędzy nią a nami, ma jutro do wieczora przejść przez rz. Ticino, a zatemъ poza granicę krajówъ Cesarzkichъ. — Armia nasza rozpoczynając z Werony przed dwoma tygodniami kroki zaczepne, w tymъ przeciągu czasu stoczyła zwycięskie bitwy pod Sommacampagna, Custozza, Volta, Kremona, Pizzighetone i przez dwa dni pod Medyolanem, a 14-go dnia jest panemъ stolicy Lombardzkiej. Tymъ sposobemъ armia i jej dowódzca dopełniły wierne swęj powinności względemъ ukochanego Cesarza i ukochanego kraju naszego, gdyż na ziemi Lombardzkiej nie ma już nieprzyjaciela.“

— Wkrócenie wojskъ Austriackichъ do Medyolanu przypieszone zostało na żądanie samegożъ miasta, w którymъ pospólstwo, korzystając zъ nieobecności wojska Sardyńskiego, zaczęło się już dopuszczać różnychъ bezprawiówъ.

— Królъ Albertъ cofnął się do krajówъ swoichъ na czele 45,000 ludzi i 64 armatъ.

— Z Padwy donoszą pod d. 5 сѣрпня, że Xiążę Modeny z 2 полками Austriackimi wkroczył do Państwa swego; w wydanej odezwie przyrzeka nadać krajowi swemu ustawę.

— Listy prywatne donoszą (wedługъ gazety Szlaskiej), że i Wenecya na wiadomośćъ o upadku Medyolanu, otworzyła dobrowolnie bramy, i Feldmarszałekъ-Porucznikъ Sturmerъ zajął to miasto z dywizją swoją.

13 Август 1.

Е. В. Императоръ Австрійскій, 12 Августа, торжественно выѣхалъ въ Вѣну. Все сословія столицы приняли его съ выраженіемъ искренней любви и преданности.

— По послѣднимъ извѣстиямъ, городъ Волоня сдался генералъ-лейтенанту барону Вельдену, осаждавшему оный съ вторымъ резервнымъ корпусомъ.

— Непріятель выступивъ уже изъ Модены, и Австрійскія войска заняли городъ.

ВЕНГРІЯ. Пестъ, 2 Августа.

Донесенія изъ Петербурга отъ 28 м. мѣсяца сообщаютъ о прибытіи 30 м. чел. кроатскихъ сербшанцевъ подъ командою Пугента, въ инсургентскій лагерь при Карловацахъ. Таможный митрополитъ выдалъ Теллашичу, для поддержанія междоусобной войны, изъ церковнаго имущества, 100,000 рейхсталлеровъ к. м.

— По письмамъ изъ Темесвара отъ 25 Июля, Райцы не успѣвши овладѣть приступомъ заселенного венгерами деревеню Ушдпнъ, что при Паачовъ, сожгли ее; 240 домовъ сдѣлались добычею пламени. На полѣ битвы пало четверо маджаровъ и 14 чел. Райцевъ.

— Въ Бродахъ, на военной границѣ, носится слухъ, что черезъ двѣ недѣли вся граница возстанетъ противъ Венгріи, и что вдругъ въ 8 пунктахъ вторгнутся инаургенты въ нашу страну.

— Первый венгерскій военный пароходъ отплылъ вчера, съ волонтерами и лишними войсками, къ мѣсту военныхъ дѣйствій. Онъ вооруженъ 12 пушками и названъ именемъ нашего военнаго министра, Мешарошъ.

— Извѣстіе о торжественномъ приѣмѣ въ Вѣнѣ, тамошнимъ гарнизономъ, Бана Кроаціи, Иеллашича, ливаго врага венгерскаго Королевства, произвело здѣсь большое впечатлѣніе, и, какъ утверждаютъ, произведетъ рѣшительное вліяніе на дальнѣйшее поведеніе нашего министерства.

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 10 Августа.

Засѣданіе національнаго собранія 7, 8 и 9 Августа. Въ эти три засѣданія были заняты весьма жаркими преніями по правительственному проекту закона о печати, преимущественно же о залогѣ журналовъ. Оппозиція, а въ числѣ ея Гг. Луи-Бланъ, Феликсъ Пійа, президентъ общества парижскихъ писателей, Туре и другіе, опровергали сей проектъ доказывая: что неограниченная свобода печати непременно нужна при законѣ общей баллотировки; что при представленіи денежныхъ залоговъ, тисненіе сдѣлается купеческою промышленностію и перейдетъ въ руки богатыхъ спекулянтовъ; наконецъ, что всякое ограниченіе свободы печати, противно правиламъ республики. Въ защиту правительственнаго проекта говорили прежде Г. Фонне, утверждая, что Майскіе и Іюньскіе мятежи были именно слѣдствіемъ злоупотребленія свободы печати и уничтоженія временнымъ правительствомъ залоговъ. Министръ юстиціи Мари присовокупилъ, что настоящий проектъ закона есть только временный; что законъ сей національное собраніе можетъ отменить при опредѣленіи основнаго уложенія; но что настоящія обстоятельства требуютъ непременно ограниченія излишней свободы печати. Г. Дюра предложилъ добавочную статью, чтобы вмѣсто залога требована была только подписка издателя. Предложеніе сіе поддерживали Гг. Ледрю-Роленъ, Пайеръ и многіе другіе. Однако послѣ продолжительныхъ преній, собраніе, во вчерашнемъ засѣданіи, отвергло оное по большинству 407 голосовъ противъ 42, и приняло всего первую часть министерскаго проекта, съ тѣмъ, однако добавленіемъ, что законъ сей долженъ имѣть силу не даже 1 Маѣ 1849 года. Вторая часть проекта, опредѣляющая наказаніе за преступленія печати, отсрочена до слѣдующаго засѣданія. Сверхъ сего собраніе назначило пожизненный пенсіонъ, по 2,000 фр. въ годъ, вдовѣ генерала Дамема и назначило 12 членовъ для собранія доклада слѣдственной комиссіей по предмету майскихъ и іюньскихъ событій.

Dnia 13 sierpnia.

Cesarz Jęgo Mość odprawił wczoraj uroczysty wjazd do Wiednia. Wszystkie klasy mieszkańców przyjeły go z wyrazem szczeręj miłości i poświęcenia.

— Według świeżo nadeszłych wiadomości, miasto Buzonia poddało się Jenerał-Porucznikowi, Baroniowi Welden, który je drugim korpusem odwodowym obsadził.

— Modena jest już oswobodzona z wojsk nieprzyjacielskich i wojskami Austriackimi osadzona została.

WEGRY. *Pest, 2 sierpnia.*

Wiadomości z Peterwarzynu z d. 28 z. m. donoszą, o przybyciu 900 Kiroackich Serżantów pod dowództwem Nugenta, do obozu powstańców w Karłowcach. Metropolita tamtejszy oddał Jeltaczycowi, na prowadzenie wojny domowej, 100,000 zł. r. m. k. z funduszy kościelnych.

— Według listów z Temeswaru z d. 25 lipca, Rajcowie nie mogą zdobyć szturmem zamieszkałej przez Węgrów wsi Uszdin, pod Pańczową; spalili ją 240 domów zamieniło się w popiół. Na placu bitwy poległo 4 Madziarów i 14 Rajców.

— W Brodzie, na pograniezu wojskowem, chodzi wieść, że za 2 tygodnie cała granica podniesie się przeciw Węgrom, i że w 8 razem punktach wkroczą powstańcy do kraju naszego.

— Pierwszy Węgierski parostatek wojenny odplynał wczoraj z ochotnikami i wojskiem liniowem na plac boju. Ma on na swoim pokładzie 12 armat i nosi nazwę naszego Ministra wojny Meszaros.

— Wiadomość o uroczystem przyjmowaniu w Wiedniu, przez tamecną załogę, Bana Kroatyi, Jellaczycza, jawnego nieprzyjaciela korony Węgierskiej, sprawiła tu wielkie wrażenie, i głoszając, iż ma wpłynąć stanowczo na dalsze postępowanie naszego ministerstwa.

FRANCYA.

Paryz, 10 sierpnia.

Obrazy Zgromadzenia Narodowego d. 7, 8 i 9 sierpnia. Wszystkie te trzy posiedzenia zajęte były nadzwyczajnymi rozprawami nad rządowym projektem do prawa o druku, a mianowicie okalecyi dzienników. Oppozycyja, a na jej czele PP. Ludwik Blanc, Felix Pyat, Prezes Związku pisarzy Paryżkich, Thourret, i inni, zbijali go, utrzymując, że nieograniczona wolność druku, jest konieczną przyprawie powszechnego głosowania; że przez składanie kaucyi pieniężnych, prasa stanie się przemysłem kupieckim i wypadnie w ręce bogatych spekulantów; nakoniec, że wszelkie ograniczenie wolności druku, przeciwi się zasadom Rzeczypospolitej. W obronie projektu rządowego wystąpił pierwszy P. Faucher, twierdząc, iż powstania w Maju i Czerwcu były właśnie skutkiem wyuzdanego rozwojenia prasy, po zniesieniu kaucyi przez Rząd tymczasowy. Ministersprawiedliwości, Marie, dodał, że obecny projekt do prawa jest tylko tymczasowym; że prawo to Zgromadzenie, przy uchwale ogólnej ustawy, znieść może; ale, że obojętności obecne, wymagają koniecznie określenia zbyttniej wolności druku. P. Duprat, wnosił dodatek, aby zamiast kaucyi, wymagany był tylko podpis autorai. Wniosek ten popierali PP. Ledru-Rollin, Pagnierre, i wielu innych. Po długich atoli sprrach, Zgromadzenie, na posiedzeniu wezbranjszem, odrzuciło go większością głosów 407 przeciw 342, i przyjęło całą pierwszą część ministeryalnago projektu, z tym atoli dodatkiem, iż prawo to ma obowiązywać nie dłużej, jak do 1. maja 1849 roku. Drugą część projektu, oznaczającą kary za przestępstwa druku, odfodżono do następującego posiedzenia. Zgromadzenie uchwaliło nadto dożywotnią pensyą, po 2,000 fr. na rok, dla wdowy po Jenerale Daniesnie, i oznaczyło dzień 12 na roztrząsanie sprawozdania Kommissyi śledzącej, w przedmiocie Majowych i Czerweowych wypadków.

— Министръ иностранныхъ дѣлъ, г-нъ Бастидъ, представилъ генералу Кавеньику Датскаго посланника гр. Мольтке, Тосканскаго кавалера Перуцци, и Голландскаго барона Фегеля. Неаполитанскій посланникъ гр. Лудольфъ, представилъ генералу Кавеньику свои вѣрительныя грамоты, а Испанскій повѣренный въ дѣлахъ Арнау и де Донсъ министру иностранныхъ дѣлъ.

— Начальникъ исполнительной власти, по представлению министра внутреннихъ дѣлъ, назначилъ нѣсколько посланниковъ, а въ томъ числѣ г-на Рейневала, въ Неаполь, а г-на Дотеза въ Копенгагенъ, и принялъ отъ г-на Москера вѣрительныя грамоты по званію его посланника Ново-Гренадской республики при французскомъ кабинетѣ.

— Вчера, вечеромъ, разнесся въ совѣщательной залѣ націон. собранія слухъ о капитуляціи Милана. Говорили даже, что фельдмаршалъ Радецкий, оставивъ часть своихъ войскъ въ Миланѣ, преслѣдуетъ Короля Альберта, и хочетъ въ Туринѣ вести переговоры о заключеніи мира. „Извѣстіе о сдачѣ Милана, — пишутъ въ сегодняшнемъ *Journal des Débats*, — произвело грустное впечатлѣніе. Не лзя себѣ представить, какимъ образомъ въ продолженіе одной лишь недѣли могло пасть дѣло независимости Италіи, и какъ многочисленныя еще защитники ея могли такъ скоро лишиться отваги и предаться отчаянію. Впрочемъ весь этотъ печальный оборотъ вещей, сочинитель статьи относитъ къ возмущеніямъ анархистовъ, кои по поводу смѣненія въ Неаполь причинили отозваніе неаполитанскихъ войскъ, а посредствомъ возбужденія общаго мнѣнія противъ Карла Альберта въ Ломбардіи и Венеціи, не успѣли присоединить этихъ странъ къ Пиемонтѣ, что породило невозможность совокупныхъ военныхъ дѣйствій.

— Изъ журнала *Presse*: „По полученіи депешей изъ Лондона, было засѣданіе кабинета подъ предѣтельствомъ генерала Кавеньяка. Члены кабинета, по прочтеніи предложеній лорда Пальмерстона о посредничествѣ въ дѣлахъ Италіи, немедленно согласились на оныя. Австріи оставлены будутъ владѣнія по Адиджѣ, съ условіемъ, чтобы она уступила Ломбардію.“ Изъ журнала *Union*: Невѣроятно, чтобы Австрія будучи повсюду побѣдителями, согласилась на условія, предписанныя имъ изъ Лондона и Парижа.

— Въ журналѣ *Bien Public* сообщаютъ, что къ французскому посланнику въ Константинополь, генералу Опику отправленъ курьеръ, съ предписаніемъ, дабы онъ въ 24 часа оставилъ сію столицу, коль скоро Порты не признаетъ французской республики.

— На предмѣстіяхъ и на нѣкоторыхъ улицахъ, произошло вчера волненіе, по причинѣ пустаго слуха, будто правительство намѣрено отправить арестованныхъ мятежниковъ въ Гавръ, съ тѣмъ, чтобы бросить ихъ въ море. Многія женщины и дѣти, съ воплями и проклятіями, стали требовать правосудія. Полицейскій префектъ едва успокоилъ ихъ, приказавъ приклеить на улицахъ объявленіе, что правительство, для сохраненія между арестантами здоровья, положило отправить изъ нихъ 531 чел. въ упомянутый городъ.

11 Августа.

Министръ иностранныхъ дѣлъ, по вопросу объ Италіянскихъ дѣлахъ, сказалъ на засѣданіи собранія, слѣдующее: „При настоящихъ важныхъ обстоятельствахъ въ Италіи, правительство наше не могло оставаться равнодушнымъ и занялось мѣрами къ восстановленію порядка въ этомъ краѣ. Состояніе націи раздѣлила это мнѣніе. Сіе побудило насъ предложить посредничество обще съ Англіею воюющимъ сторонамъ въ Италіи, и предложено сіе со стороны Англіи и Франціи уже сдѣлано Императору Австрійскому и Королю Сардинскому. Отправленные въ Инсбрукъ и Туринъ посланники будутъ дѣйствовать къ восстановленію спокойствія въ верхней Италіи. Посему есть надежда на скорое успокоеніе этой страны.“ Г. Бонъ протестовалъ противъ слова *успокоеніе*, ссылаясь на прежнее постановленіе собранія, имѣющее цѣлью освобожденіе и независимость Италіи и требуя возобновленія сего же постановленія. Собраніе, по предложенію министра иностр. дѣлъ, пренія по сему предмету отсрочило на другое время.

— Въ *Journal des Débats* полагаютъ, что, со времени объявленія посредничества Англіи и Франціи въ дѣлахъ Италіи, упрочилась надежда на сохраненіе всеобщаго мира.

— Министръ иностранныхъ дѣлъ, P. Bastide, представилъ вѣчеромъ генералу Cavaignac Посла Дунайскаго, Hr. Molke, Тосканскаго, кавалера Peruzzi и Hollendersкаго, Barona Fegel. Nadto, Посел Неаполитанскій, Baron Hr. Ludolf, зложилъ свои листы вѣрительныя генералу Cavaignac, а справляющій интереса Испанскіе, P. Arnau y de Aoz, Ministrowi иностранныхъ дѣлъ.

— Начальникъ Вѣдъ Вѣдъ Вѣдъ, на представленіе Министра иностранныхъ дѣлъ, мianował kilku Послѣ, а между инными P. Rayneval w Neapolu, a P. Dotezac w Kopenhadze, tudzież przyjął z rąk P. Mosquera, pismo wierzitelnijające go w charakterze Posła Rzeczypospolitej Nowej-Grenady, przy gabinecie francuzkim.

— Вѣчеромъ въ вѣчеръ разошлась въ сали конференцыональной Згромадження Народowego піервша вѣсѣ о капитуляціи Мидіолану. Мовіоно наветъ, że Marszałek Radecki pozostawiwszy część swego wojska w Medyolanie, ściga Króla Karola Alberta, i chce w Turynie układać się o pokój. „Wiadomość o kapitulacji Medyolanu — mówi dzisiejszy *Journal des Débats* — sprawiła najboleśniejse wrażenie. Nie można jeszcze pojąć, jak w ciągu dwóch tylko tygodni, sprawa niezawisłości Włoch tak nagle mogła upaść, i jak liczni jeszcze jej obrońcy, mogli tak prędko stracić odwagę i oddać się rozpacz.“ Zresztą cały ten smutny obrót rzeczy, autor artykułu przypisuje wicherzeniom Anarchistów, którzy przez powstanie w Neapolu spowodowali odwołanie wojsk Neapolitańskich, a przez jątrzenie opinii przeciw Królowi Albertowi w Lombardyi i Wenecyi, opóźnili połączenie się tych krajów z Piemontem, przez co stanowcze działania wojenne w początku sparaliżowane zostały.

— Z dziennika *Presse*: „Po otrzymaniu depeszów z Londynu, odbyła się wѣчеромъ rada gabinetowa, pod przewodnictwem Jenerała Cavaignac, która, odczytawszy propozycje Lorda Palmerstona, co do pośrednictwa we Włoszech, natychmiast je jednomyślnie uchwaliła. Linia Adygi ma być zapewniona Austryakom, z warunkiem opuszczenia Lombardyi.“ *Union* mniema, iż nie zdaje się podobnym do prawdy, aby Austriacy, zwyciężczy na wszystkich punktach, chcieli się poddać warunkom, przepisanyim im z Londynu i Paryża.

— *Bien Public* donosi, że wysłano do Posła francuzkiego w Stambule, Jenerała Aupick, gońca, aby w przeciagu 24-ch godzin wyjechał z tej stolicy, jeżeli Porta nie uzna Rzeczypospolitej francuzkiej.

— Вѣчеромъ, на предмѣстіяхъ и нѣкоторыхъ улицахъ панowało wielkie wzburzenie, z powodu nierozsądnej pogłoski, że rząd chce wywieźć pojmanyh rokoszan do Hawru i tam ich w morzu potopić. Mnóstwo kobiet i dzieci, z okrzykami rozpaczы i przekleństwa, domagało się sprawiedliwości, i zaledwo Prefekt policyi uspokoił je, po przypieianem na murach obwieszczeniem, że rząd, ze względu tylko zdrowia, postanowił wysłać 531 obwinionych do pomienionego portu.

Dnia 11 sierpnia.

Minister spraw zagranicznych wyrzekł wѣчеромъ w Zgromadzeniu, w przedmiocie sprawy Włoskiej, co następuje: „W obec tak ważnych okoliczności, w jakich Włochy się wzięty chwili znajdują, rząd nasz nie mógł pozostać bezczynnym; zajęliśmy się zatem środkami przywrócenia w tym kraju porządku. Naród sąsiedni podzielił nasz sposób myślenia. To nam dozwoliło ofiarować nasze pośrednictwo, spólnie z Anglią, stronom wojującym we Włoszech. W tej chwili pośrednictwo to jest już proponowane Cesarzowi Austriackiemu i Królowi Sardynii. Posłowie udali się do Inspruku i Turynu, gdzie pracują nad przywróceniem pokoju w wyższych Włoszech. Możemy tylko to powiedzieć, że mamy zupełną nadzieję uspokojenia Włoch.“ P. Beaune protestował przeciw wyrazowi *uspokojenie*, odwołując się do poprzedniej kiedyś uchwały Zgromadzenia, mającej na celu o wobodzenie i niezawisłość Włoch, i żądając ponowienia tejże uchwały. Zgromadzenie, na wniosek Ministra spr. zagr., dalsze rozprawy nad tym przedmiotem odłożyło na czas późniejszy.

— *Journal des Débats* mniema, że od chwili udzielenia wiadomości o pośrednictwie Anglii i Francji w sprawach Włoskich, nadzieja utrzymania powszechnego pokoju znacznie się ustaliła.

ГЕРМАНИЯ.

Франкфурт на Майне, 8 Августа.

Правитель государства назначил князя Лейпнигса председателем совета министров; сенатора Арнольда Дуквитца, министром торговли; депутата Бекерата, министром финансов; а министра внутренних и иностранных дел, Г. Шмерлинга, уволив от сей последней должности, поручив управление сими министерствами г-ну Гекшеру, бывшему до сих пор министром юстиции. Помощниками статс-секретарей назначены: в министерстве иностранных дел, депутат Гагерн и г-н Бигелебен; в министерстве внутренних дел: Г. Бассерман и Вюрт; в министерстве финансов, Г. Матх, а в министерстве юстиции Г. Видеманн. Г. Мохль назначен министром юстиции на место г-на Гекшера.

— Зашпий гарнизон вместе с национальным гвардией праздновал вчера, с большим торжеством, принесение присяги в верности Регенту Германии. Все зашпийе народонаселение участвовало в этом празднике; эрцгерцог Иоанн прибыл к многочисленной толпе народа, гулявшего в рош, где принял был общими радостными восклицаниями. По полученным здесь донесениям, Короли: Баварский и Саксонский повелели войскам своим воздать честь Регенту Германии и надеть германские кокарды, что 6 Августа торжественно было исполнено в обеих этих странах.

— Французский министр Бастид, препроводил франкфуртской центральной власти протест против отъезда Шлезвига от Дании и присоединения его к Германии.

— Батальон франкфуртской пехоты состоящий из 683 чел., выступил сегодня в Шлезвиг.

— Президент министерского совета, герцог Лейпнигс, есть брат английской Королевы Виктории, родительница которой, герцогиня Кентская, была прежде за мужем за герцогом Лейпнигсенским и есть мать нынешнего министра.

НИДЕРЛАНДЫ.

В Лимбургском журнале от 27 Июля пишут, что по письмам из Гаги, Нидерландское правительство решилось не уступать добровольно ни шагу земли в Лимбург. „Если так, сказано в Маастрихтской газете, нам угрожает война.“

— Из Лимбургского герцогства пишут от 31 Июля: „Голландцы не ограничились угрозами. Вчера отряд войска вступил в Геерлен, и потребовал снятия всех германских флагов. Где не слушались, там сносили они их сами. Чтобы снять знамя с церковной башни, открыли церковные двери силою. При этом не обошлось без столкновений. Вероятно, то же самое произошло в других местах герцогства.“ (С. П.)

ИТАЛИЯ.

Милан, 7 Августа.

Радский вступил сюда вчера в полдень, в челе 50,000 чел. и значительного количества артиллерии, и принял временное гражданское и военное управление над административной провинцией. Князь Шварценберг назначен военным губернатором города. Все лавки запорты; жители огорчены, их вовсе не видно на улицах. Значительнейшая часть молодых людей оставила город.

— С субботы в полдень, положение нашего города становилось все более и более опасным, и наконец совершенно потеряна была надежда на Piemontцев. Король Альберт занял с своими сыновьями квартиру в Каза-Греппи, и как скоро народ узнал об этом, окружил сей дворец, все фургоны вытаскивал на улицы и опрокидывал, чтобы Королю затруднить бегство. Между тем, смещение и тревога все более и более усиливались вместе с ненавистью и подозрением к Piemontцам. Несколько человек из толпы народа отозвались к Королю Альберту, и в рчи их изображалась горькая ненависть и глубокое отчаяние. Король Альберт, коему на вид около 65 лет от роду, был весьма удручен, и потому

НИЕМСЫ.

Frankfurt nad Menem, 8 sierpnia.

Arcy-Xiąże Rejent Państwa uzupełnił swój gabinet, mianując: Xięcia Leiningen, Prezesem Rady Ministrów; Senatora Arnolda Duckwitz, Ministrem handlu; deputowanego Beckerath, Ministrem skarbu; P. Schmerling, dotychczasowy Minister spraw wewnętrznych i zagranicznych, uwolniony został od dalszego kierowania tym ostatnim wydziałem, który Rejent oddał P. Heckscher, dotychczasowemu Ministrowi sprawiedliwości. Podsekretarzami Stanu zostali: w ministerstwie spraw zagranicznych, deputowani Gageri i P. Biegeleben; w ministerstwie spraw wewnętrznych, P. Basserman i Würth; w ministerstwie skarbu, P. Mathy, a w ministerstwie sprawiedliwości, P. Widenmann. P. Mohl, w miejsce P. Heckscher, otrzymał ministerstwo sprawiedliwości.

— Załoga tutejsza, wraz z gwardią narodową, obchodziła cniegaj z wielką uroczystością akt złożenia hołdu Rejentowi Niemiec. Cała ludność tutejsza przyłączyła się do tego obrzędu. Arcy-Xiąże Jan przybył w paśród zgromadzonych tłumów wesółej publiczności, i okrzykami radości powitany został. Według otrzymanych tu wiadomości, Królowie: Bawarski i Saski rozkazali swym wojskom złożyc hołd Rejentowi Niemiec i przybrać kokardy Niemieckie; co w obu tych krajach, d. 6, uroczystie wykonaniem zostało.

— Minister francuzki, Bastide, przesłał władzy centralnej we Frankfurcie, protestacyę przeciw odłączeniu Szlezawiku od Danii i wcieleniu go do Niemiec.

— Batalion Frankfurtskiej piechoty, z 683 ludzi złożony, wyruszył dziś na pole walki do Szlezawiku.

— Prezes Rady Ministrów, Xiąże Leiningen, jest przyrodnim bratem Królowej Angielskiej Wiktorii, której matka, Xiężna Kent, była pierwój za Xięciem Leiningen i jest matką terażniejszego Ministra.

NIDERLANDY.

Dziennik Limburgski z d. 27 lipca donosi, iż podług listów z Hagi, Rząd Niderlandzki postanowił nie ustąpić dobrowolnie ani pędzi ziemi w Limburgu. „Jeśli to prawda“ — powiada gazeta Maastrichtska — „tedy zagraża nam wojna.“

— Z Xiestwa Limburgskiego donoszą pod d. 31 lipca: „Hollendrzy nie przestali na pogrózkach. Wczoraj oddział wojska wkroczył do Heerlen i żądał zdjęcia wszystkich chorągwi Niemieckich. Gdzie nie usłuchano rozkazu, żołnierze zrzucałi je sami. Aby zdjąć chorągiew z wieży kościelnej, wyłamali przemocą drzwi kościoła; przyczem nie obeszło się bez starcia się z ludem. Zapewne i w innych miejscach Xiestwa, zaszły podobne wypadki.“

WŁOSNY.

Medyolan, 7 sierpnia.

Radecki wkroczył tu wczoraj o południu z 50,000 wojska i znaczną artylleryą, i tymczasowicie objął zarząd cywilny i wojenny tutejszych prowincyi. Xiąże Schwarzenberg jest Gubernatorem wojennym miasta. Wszystkie sklepy są zamknięte, i można sobie wyobrazić, jak ludność, której weale na ulicach nie widać, jest zasmuconą. Większa część młodzieży opuściła miasto.

— Od południa d. 5-go, położenie miasta było coraz krytyczniejsze, a niepewność, czy się na Piemontczyków spuścić można, coraz większa. Król Albert zajął z synami swemi kwatery w Casa Creppizali zaledwo lud się o tem dowiedział, otoczył zewsząd ten pałac, wszystkie wozy pakunkowe wyprowadził na ulicę i poobalał je, aby Królowi ucieczkę utrudnić. Tymczasem zamieszanie i trwoga coraz się więcej rozszerzały, a nienawiść i podejrzenie ku Piemontczykom wzrastały. Kilka osób w paśród ludu miało mowy do Króla Alberta, w których malowała się gorzka nienawiść i głęboka rozpacz. Karol Albert, wyglądający na lat około 65, zdawał się być bardzo cierpiącym, i dla tego starszy jego syn, Xiąże Sabaudzki, przemówił do ludu: „W imieniu Króla przyrzekam wam, że Medyolanu do ostatniej

старшій сынъ его, принцъ Савойскій, говорилъ къ народу: „Отъ имени Короля объяваю вамъ, что Миланъ будемъ отстаивать до послѣдней капли крови, и если будетъ нужно, пожертвуемъ жизнью подъ стѣнами его!“ Поздно, вечеромъ, принцъ сей хотѣлъ выйти изъ дворца; но лишь только появился на улицѣ, два выстрѣла направлены были въ него, а три пули влетѣли въ комнату Короля. Послѣ сихъ выстрѣловъ конница очистила улицу, и значительное число войскъ собралось около дворца. Здѣсь Король велѣлъ обить себѣ усы и бѣжалъ съ своими сыновьями цѣлкою до площади Бельгюджозо, гдѣ окруженный своими драгунами сѣлъ на коня и оставилъ городъ со всею арміею.

— Въ Воскресенье, утромъ, городъ представлялъ самый печальный видъ; множество семействъ оставляло городъ съ плачемъ, устроенныя баррикады были разобраны и все приготовлено для вступленія Австрійцевъ. Уже въ 8 часовъ поутру вошли передовые посты, а въ полдень Радецкій совершил торжественный въездъ, при чемъ тотъ самый народъ, который всегда кричалъ *Morte ai deschi*, провозглашалъ нынѣ въ честь стараго фельдмаршала громогласное *Evviva!*

— Цыль находится здесь 80,000 чел. войска, а докорь прибудетъ еще 20,000 подъ командою генерала Вельдена; повсюду господствуетъ, примѣрный порядокъ и войска соблюдаютъ строгую дисциплину; о злоупотребленіяхъ военныхъ вовсе не слышно.

— Ломбарды, при отступленіи своемъ къ городу Ро, еще вчера настигнуты были австрійскими уланами. Генераль Фанти, находясь въ погребѣ, былъ ими окруженъ и взятъ въ плѣнъ. Австрійцы овладѣли также частью провинціи Комо.

— Въ Туринѣ произошли смятенія при полученіи извѣстія о сдачѣ Милана. Въ Генуѣ опасаются вѣспышки революціи.

— Въ Туринскомъ журналѣ *Opinione*, вышедшемъ съ траурною коймою и съ чернымъ крестомъ надъ извѣстіями изъ Ломбардіи, сообщаютъ слѣдующую дѣшецу военнаго министра о послѣднихъ событіяхъ: послѣ сраженія 3-го числа, Король заперся въ Миланѣ, чтобы раздѣлить участь арміи; но такъ какъ усиливавшееся число непріятеля не могло подавать надежды на продолжительное сопротивленіе, а также на охраненіе города отъ бѣдствій осады и штурма, Король оставилъ его по заключеніи капитуляціи, которая Миланцамъ обезпечиваетъ жизнь и неприкосновенность ихъ имущества. Армія наша отступила за рѣку Тичино.

— По другимъ извѣстіямъ, Король Альбертъ гово-
рять прибылъ уже въ Туринъ.

Римъ, 19 Июля.

Прежние министры продолжают пока отправлять свою должность, въ ожиданіи составленія новаго кабинета. Позады тому нѣсколько дней, гнъ Россіи получилъ отъ Папы порученіе составить новое министерство, съ тѣмъ, что, въ вопросѣ о войнѣ, Его Святѣйшество будетъ дѣйствовать сообразно съ общественнымъ мнѣніемъ; но, третьяго дня вечеромъ, когда Г. Россіи представилъ Его Святѣйшеству свою программу, Папа объявилъ, что его не поняли и что онъ не намѣренъ ни прямо, ни косвенно начинать войну съ Австріею. При такомъ объявленіи, Г. Россіи отказался отъ возложеннаго на него порученія, и Папа уволилъ его отъ обязанности составить новый кабинетъ.

— Вчера, вечеромъ, вся національная гвардія отправлялась, съ большаго демонстраціею, къ министру Маміани, чтобы склонить его остаться въ министерствѣ и поддерживать дѣло войны. Вообще его считаютъ здѣсь единственнымъ человекомъ, обладающимъ нужною энергіею и способностями для правленія въ сіе бурное время.

krópli krwi bronić będziemy, a jeżeli będzie potrzeba, pod murami jego polegniemy!“ — Późno w wieczór, tenże Xiążę chciał wyjść z pałacu; ale jak tylko pokazał się na ulicy, dwa strzały wymierzono do niego, i w tymże czasie trzy kule wpadły do pokoju króla. W skutek tego, przybyła jazda Piemontska i oczyściła ulicę. Znaczna masa wojska zgromadziła się w okolicy pałacu. Tymczasem król kazał sobie wazy ogolić, i niepoznany wyszedł z synagogi pieszo aż na plac Belgiojoso, gdzie pośród dragonów swoich wsiadł na konia, i po północy opuścił miasto z całą armią, która się z wolna zebrała.

W Niedzielę z rana żalność w całym mieście była okropna; mnóstwo rodzin opuszczało miasto z płaczem; wzniezione barykady porozbierano i wszystko do wkroczenia Austriaków przygotowano. Już o godz. 8 zrana weszły forpoczty, a o południu Radecki odbył wjazd uroczysty; przyczem ten sam lud, co wczoraj jeszcze krzychał *Mort aux Tedeschi*, wydawał teraz na cześć starego Marszałka nie mniej głośny okrzyk *Evviva!*

— Jest tu teraz 80,000 wojska, a w krótko przybędzie jeszcze 20,000 p.d. Generałem Welden; porządek jest wzorowy, podobnież cała postawa i karność żołnierzy; o bezprawiać wojska nie nie słyhać.

— Lombardowie w odwrócie swoim do miasta Ro. dopędzeni zostali jeszcze wczoraj przez austriackich ułanów. Generał Panti, znajdując się w sklepie korzennym, został przez nich otoczony i w niewolę wzięty. Austriacy zajęli już także część prowincyi Como.

— W Turynie zaszły niespokojności na wiadomość o poddaniu się Medyolanu. W Genui obawiają się wybuchu rewolucyi.

— Dz. Turyński *Opinion*, czarną otoczony obwódką i z czarnym krzyżem nad wiadomościami z Lombardyi, u dziela następującą depezę Ministra wojny o ostatniach wypadkach: „Po bitwie z d. 3. Król zamknął się w Medyolanie, aby podzielać los armii; ale ponieważ wzrastająca liczba nieprzyjaciół nie mogła obiecywać długiego oporu; jako też aby ochronić miasto od okropności oblężenia i szturmu; opuścił je król, po zawarciu kapitulacyi, która Medyolańczykom zapewnia życie i szanowanie ich własności. Armia nasza cofnęła się za rz. Ticino.

— Według prywatnych wiadomości, król Albert przy-
być już miał do Turynu.“

Rzym, 27 lipca.

Detaliczniejsze Ministerstwo (Mamiński) załatwia je-
szcze interesa, aż do ostatecznego utworzenia nowego ga-
binetu. Przed kilku dniami, P. Rossi, były Pesel fran-
cuzki w Rzymie za rządów Ludwika Filipa, otrzymał od
Papieża polecenie utworzenia nowego Ministerstwa, z za-
pewnieniem, że co do kwestyi wojny, Jego Świątobliwość
oświadczy się w sposób odpowiedni opinii publicznej. Tym-
czasem, gdy onegdaj w wieczór P. Rossi przedłożył Papie-
żowi swój wojenny program; Ojciec św. oświadczył, że go
złe zrozumiano; gdyż on sam ani pośrednio, ani bezpośred-
nio wojny przeciw Austrii nie zacznie. Na takie oświad-
czenie P. Rossi rzekł, iż się uważa być uwolnionym od
danego mu poruczenia, względem utworzenia nowego ga-
binetu, co też i Papież potwierdził.

— Wczoraj w wieczór cała gwardya narodowa udała się z wielką demonstracyą do Ministra Maniani, aby go spowodować do pozostania w Ministerstwie i papierania sprawy wojny. Powszechnie uważają go za jednego człowieka, który ma siłę i zdolność do kierowania sterem rządu w tym burzliwym czasie.